

ЮВІЛЕЙ ПРОФЕСОРА-АКАДЕМІКА С.П.КОЗАКА

Виповнилося 70 літ професору Варшавського університету, керівникові найстарішої за рубежом кафедри україністики, іноземному члену Національної академії наук України, видатному літературознавцеві й педагогу вищої школи Козаку Степану Петровичу.

Випускник Київського університету імені Тараса Шевченка (1962), Почесний доктор цього університету (1994), С.Козак протягом багатьох літ пов'язує свою педагогічну, наукову та журналістську діяльність із проблематикою польсько-українських та українсько-польських зв'язків у галузі філології, історіософії, культури. Працюючи у Варшавському університеті ад'юнктом, професором, керівником кафедр порівняльного літературознавства (1981–1990) та україністики (з 1990 р.), С.Козак підготував для роботи в Польщі та інших слов'янських країнах десятки й сотні відомих педагогів, дослідників україністики й полоністики, учителів гімназій та коледжів. Багато з них здобули наукові ступені та вчені звання і сприяють подальшому зміцненню історичної дружби та співпраці між українським і польським народами. Як учений-дослідник С.Козак є автором понад 300 наукових публікацій, серед яких – монографії, підручники, ґрунтовні посібники для студентів, аспірантів і докторантів. В Україні вони добре знані, особливо наукові праці про українсько-польські літературні взаємини, джерела преромантизму й романтизму в Україні, діяльність Кирило-Мефодіївського товариства в Київському університеті, що стали широко відомими в усьому слов'янському світі. Цим питанням присвячені, зокрема, кандидатська (“Типологія українсько-польських літературних взаємин у першій половині XIX ст.”, 1967) і докторська (“До джерел романтизму та суспільної думки нової доби в Україні”, 1977) дисертації. Працюючи викладачем, С.Козак опублікував такі відомі серед славістів праці, як “Джерела романтизму і суспільна думка нового часу в Україні” (1977), “Українська література і месіанство членів Кирило-Мефодіївського братства” (1990), “Український преромантизм” (2003) та ін. Йому належить ініціатива видання й редагування польськомовних збірників “З історії польсько-українських літературних стосунків” (1974) та “Наполеонівська епоха і слов'яни” (1982); протягом останніх років С.Козак щорічно проводить у Варшавському університеті міжнародні наукові конференції та публікує матеріали їх у двомовних збірниках “Варшавські українознавчі зошити” (вийшло вже 18 випусків).

Значною завжди була й залишається громадська, партіотична діяльність С.Козака. На початку 80-х рр. XX ст. він зазнав переслідувань з боку влади і, як дисидент, змушений був на якийсь час емігрувати за кордон, працюючи педагогом та науковцем на американському континенті. Після повернення до Польщі розпочав активну видавничу, просвітницьку та громадську роботу. Він – член редколегії часописів “Slavia Orientalis”, “Przegląd Wschodni”, “Сучасність”; віцепрезидент Міжнародної асоціації україністів, голова НТШ у Польщі, член Комітету слов'янознавства ПАН, член УВАН (США), Почесний професор Прикарпатського університету ім. В.Стефаніка. Нагороджений відзнакою папи Римського Івана Павла II “Pro Ecselensia et Pantifice”, Кавалерський орден Відродження Польщі, українськими орденами “За заслуги” III ст., “Князя Ярослава Мудрого” V ст. та ін. У журналі “Слово і Час” публікувалися його статті та рецензії на його дослідження. Вітаючи професора-академіка з ювілеєм, знайомимо наших читачів із рецензією на чергову його працю. Зичимо ювіляру козацького здоров'я, нових ювілеїв й успіхів на науково-педагогічній ниві.